

„הרב של ווטרגייט“

בא לארץ, ראה

את רונית לוי

בת ה־23, ומאותו

רגע השחנו חייה של

הצברית הירושלמית

רנה על תנהו שנה

בוס

עשירי, האם דור חמישי). השירות הצבאי עבר עליה בקיפול מיצנחיים, ולאחר-מכן למדה ארכיטקטורה במשך שנתיים, בארץ גיברסיתת תל-אביב. לפרנסתה עבדה כרפקידה בבנק וכמדריכה להדפסה במכונת-כתיבה.

הכפתור

הנכון

את לימודי השנה השלישית עשתה בי אוניברסיטת לונדון, ובאותו זמן עבדה כסוכנת-מישנה בחברת-נסיעות. כאשר חזרה לארץ, התלבטה מה הלאה. „החלטתי ש־זה חייב להיות עם אנשים“, היא אומרת. „ידעתי שאני יכולה למכור כל דבר, בתנאי שאני משוכנעת שהוא טוב. זה נתן לי את הרעיון לעסוק ביחסי-ציבור. נראה היה לי שהמקום המתאים להתחלה עשוי להיות מישרד-אמרגנות. פתחתי את דפי זהב ו־יצלצלתי לכל המישרדים בעיר.

„נועם סמל, שאצלו התחלתי לעבוד, היה היחיד שהזמין אותי לפגישה. הוא הרוויח מזה, תמיד האמנתי שאם אדם יידע ללחוץ אצלי על הסיפוק הנכון, כלומר להפעיל אותי, הוא ירוויח מזה הרבה. נועם הכניס אותי לעבודה, ממש בנה אותי. די מהר הוא נתן לי עצמאות, הטיל עלי מכםסיום של תפקידים. כשהוא מסתפק בהנחיית כלי ליות בלבד, המשכורת לא היתה מלהיבה, אבל הסיפוק שימש פיצוי. בפרק-זמן של חצי שנה פיתחתי מערכת מסועפת של קשרים אישיים עם אנשי עיתונות, רדיו וטלוויזיה, ועסקתי גם בפירסום סמוי בי הצגות. ענף שהכניס למישרד כספים רבים.“

חבר אין לה כרגע, וגם לא שאיפות להתחתן. מה שחשוב לה ביותר, עד ל־הודעה חדשה, זה לגלות את כל הפוטנציאל שאולי מתחבא בקירבה.

ואולי היא עוד עשויה להפתיע את עצמה.

נעמי רון

לשלם את הכספים שמס־ההכנסה תבע מי ניכסין, בטענה שניכסין רימה את המס. הוא גם רצה לאסוף כסף כדי לשלם את ההוצאות המישפטיות של ניכסין.

כל זה הפך אותו מפורסם מאד. אך גם בלתי-פופולרי מאד. יש הרואים בו רדף־פירסומי סתם, יש הרואים בו איש תימהוני.

אבל קורף יודע לעשות רושם. יום אחד לפני חודשיים הופיע בקאהיר, וזכה בדבר שאינו מצטיין באיזכור מדוייק של שמות. „הוא בא יחד עם בתו הקטנה, הוא בא פגישה אישית עם הנשיא. אל־סאדאת כל־כך התרשם מקורף, עד שהזכיר אותו בראיון שהעניק בעבור כמה ימים לשבועון המצרי אוקטובר.“

„לפני ימים אחדים ביקר אצלי רב אמריקאי ששמו ברוך קורט“, אמר אל־סאדאת, שאינו מצטיין באיזכור מדוייק של שמות. „הוא בא יחד עם בתו הקטנה, הוא בא להומינגו לסעודת־ערב הגיגית (בארצות־הברית). הוא העניק לי דגם מכסף של פסל החרות, כאות־הוקרה ליוזמת־השלום שלי, וזאת בשם מוסד־ההוראה האמריקאי. הוא הציע להעניק מילגה שנתית לשני מצרים הלומדים כלכלה ומדעי־המדינה. אותו רב אמר לי שהשלום אינו באחריות המשולות בלבד, אלא הוא גם באחריותם של העמים.“

„איש זה מאושר על כך שבתו לא תמות במלחמות, וגם לא ימותו בניה ונכדיה... הוא אמר לי: אינך יודע מה חוללת בי עולם... אתה זרעת גרעין, או עץ קטן. העץ הקטן יהיה ליער רוגע ושלוה, שהוא ישלום העולם.“

השתפכותו זו של אל־סאדאת עוררה תמיכה רבה בקרב המנהיגות היהודית בי ארצות־הברית, ואף הרגיוה אנשים רבים שקינאו בהצלחתו של „הרב של ווטרגייט“. אולם היא הוכיחה כי קורף הוא אמן של יחסי-ציבור — המיקצוע שרונית לוי התמסרה לו.

רונית לוי נולדה לפני 23 שנים בירושלים, לתורים ילידי־הארץ (האב דוך

„גבר הוא גבר!“ אומרת רונית לוי (בתמונה, עם השחקן שייקה אופיר), ועל כן קבעה מראש שהיחסים שלה עם הרב התימהוני יהיו רק „יחסים של עובד ומעביד, וזהו“

רונית תהיה חופשיה לצאת לפחות שני ערבים בשבוע, ובמרבית סופי־השבוע. בי מדינת מיין, הנמצאת במרחק שעתיים נסיר עה, היא תוכל לעשות סקי. בתוכניתה לראות הרבה הצגות, ללכת לקונצרטים, לבקר בתערוכות ולהשתלם ביחסי-ציבור באוניברסיטה של בוסטון. הרב הבטיח ל־ממן את לימודיה, וכמובן, לתת לה דמי־כיס ביד רחבה.

את מעבידה־לעתיד מגדירה רונית כבעל אישיות דומיננטית, לבבי מאד, פיקח ו־חריף, ומירה, להבריה, היא ילדה יפה ומתוקה, ערגית, חברותית ובעלת בגרות נפשית יוצאת־הופן לגבי בני-גילה.

בארצות־הברית הדיעות על הרב קורף מחמיאות פחות. הוא כבש את כותרות העיתונים לראשונה בשיא פרשת ווטרגייט, כאשר התייצב לימין ניכסין וטען כי נעשה לו עוול משוע. אחרי שניכסין נאלץ ל־התפטר ואחרוני תומכיו נטשוהו בשאט־נפש, נשאר ברוך קורף כימעט התומך היחידי שלו — והדבר רכש לו כותרות נוספות. הוא התנדב לערוך מגבית כדי

רב מסיפה לו אמנם הילה מסיימת, אבל בכל זאת הוא אדם. בסופו של דבר הגיעה רונית למסקנה שלא משנה מאיזה כיוון היא בוחרת את הצעת הרב — הכל לטובתה ולשביעות־רצונה. העלמה הואילה להסכים.

„הרב של

וטר גייט“

ה זה בשבוע הבא תתגורר רונית באגף פרטי משלה בבית מפואר, מוקף חווה המשתרעת על שטח של ארבעה אקר רים, כולל בריכת־שחייה, סוסירימכה, גן גדול ומה לא. בעיר בעלת השם העברי רחובות, ליד בוסטון, תהיה לה מכונית צמודה, ובה היא תיקח את זמירה מדי בוקר לבייתהספר, ותחזיר אותה הביתה בשעות אחר־הצהריים. עד הערב הן תבלינה יחד. הרב קורף יהיה מאושר אם בתו תקלוט קצת עברית, לא בעזרת שיעורים מייגעם, אלא בצורה טבעית. תוך כדי שהותן בצוותא.